

[Korsgaard.]

Ordning, jeg her har antydnet. For mig er det, som jeg har sagt, dette Problem, der i højeste Grad paatrænger sig til Løsning, men selvfølgelig er Formindskaelsen af Arbejdsløsheden ogsaa et Problem, som er af overordentlig Vigtighed.

Regeringen har, om jeg saa maa sige, vundet Valget. Nu faar saa Regeringen vise, hvad den paa disse to nævnte Omraader i Virkeligheden kan og vil. Jeg maa med Hensyn til det, de hidtil har vist at ville overfor Landbruget, efter at det har vist sig, at et Aars Krisehjælp ikke var nok, sige, at de i dette Øjeblik synes at have givet op, medmindre det altsaa virkelig skulde være rigtigt, at man vil udslette den i danske Landbrug anbragte Kapital.

Man har altsaa med Hensyn til Arbejdsløsheden foreløbig, som vi har set det ved andre Lejligheder, søgt at skubbe Sagen lidt ud i Fremtiden ved at nedsætte et Udvalg. Jeg er principielt imod et saadant Udvalgs Nedsættelse, og jeg mener for saa vidt ogsaa, at de Personer, man har valgt, ikke er de i den givne Situation rigtige. Jeg er, som sagt, overhovedet imod, at Udvalget er nedsat, ud fra den Betragtning, at det Spørgsmaal, det drejer sig om, er saa fundamentalt vigtigt, dette eventuelt at skaffe mere Arbejde, saa Regeringen under eget Ansvar burde foretage, hvad der her bør foretages. Om de saa under Haanden vilde tale med en eller anden, maatte blive Regeringens Sag, det har de jo altid Lov til, men det forekommer mig, at de ved den officielle Nedsættelse af et Udvalg har skubbet et Ansvar fra sig, som de egentlig ikke burde skubbe fra sig. Men nu har Regeringen altsaa gjort det, og jeg tror at turde sige, at hvis de skuffer paa de to her nævnte Omraader og desuagtet ved et kommende Valg skulde kunne sejre, saa er den menneskelige Uforstand endnu mere uden Grænser, end jeg havde troet.

Formanden: Det ærede Medlem brugte Ordet „Rovdyr“ om Trotsky. Jeg maa paa tale dette Udtryk som utilbørligt.

Ole Bjørn Kraft: Det er en Henvendelse til den højtærede Minister for offentlige Arbejder, som har givet mig Anledning til at bede om Ordet. Den drejer sig om Broafgiften ved den nye Limfjordsbro, som nu er ved at være færdigbygget, og som man haaber skal staa færdig til Brug

til Foraaret. Naar man ser den nye smukke Bro spænde sin Bue over Fjorden ved Siden af den gamle Pontonbro, har man et levende og klart Billede af den tekniske Udvikling, som har fundet Sted, men naar man i samme Forbindelse tænker paa, at det er Hensigten at opretholde en Broafgift for Færdselen over denne Bro, saa kommer der et Modsætningsforhold til Stede, som jeg mener det vil være rimeligt at faa fjernet. Broen er jo i Virkeligheden en Landevej, der forbinder to Landsdele, og Broafgiften maa betragtes som en Slags Bompeng, som vi ellers har afskaffet andre Steder i Landet. Jeg mener derfor, det vilde være rimeligt, om man hurtigst muligt tog Spørgsmaalet om Afskaffelsen op.

Det er et Spørgsmaal, som i højeste Grad interesserer hele Erhvervslivet i Nordjylland, og der har, som det sikkert er Ministeren bekendt, den 25. Oktober været afholdt et stort Møde i Aalborg, hvor der var Repræsentanter til Stede for en lang Række Erhvervsorganisationer, for Motororganisationerne og for Danmarks Turistforening, og dennes Repræsentant udtalte, at Bropengenes Afskaffelse maatte betegnes som en Landssag. For Erhvervslivet i Nordjylland er denne Afgift en overordentlig tyngende Særskat, som ikke mindst i disse Tider er i høj Grad tung at bære, og som man betragter som en Uretfærdighed, naar man tænker paa, at de samtidig betaler til Bygning af Broer i andre Dele af Landet, hvor saadanne Afgifter ikke findes.

Jeg vil derfor føje min Stemme til alle de andre, der har lydt om, at der snarest muligt skabes Lovhjemmel for Statens Overtagelse af Limfjordsbroen og Ophævelse af Bropengene fra den Dag, Broen aabnes for Trafikken. Det er mig bekendt, at Ministeren interesserer sig stærkt for denne Sag, og jeg haaber, at den højtærede Minister vil søge at faa Spørgsmaalet løst, til Gavn for alle de store Interesser, der er knyttet til det.

Det andet Spørgsmaal, jeg gerne vil sige et Par Ord om i Aften, har allerede været behandlet af det ærede Medlem Hr. Ludvigsen, der udtalte, at det vilde være heldigt, om man interesserede sig yderligere for Udbygningen af Ruten Frederikshavn—Göteborg. Til denne Rute ydes der 40 000 Kr. fra dansk Side og vistnok 20 000 Kr. fra svensk, og det, Ønskerne gaar ud paa, er — da der er stærke Erhvervsinteresser knyttet dertil — at faa en 3-aarig Bevilling, for at man med den som Basis kan skabe